

IV.

Ostvrieslands-vreugde-dag
ontluikt op de heuglyke geboorte
van den

doorlugtigsten erf-prins te Ostvriesland,
Carel Edtzart,
voorgevallen den 18. Januari 1716, in digt-maat gesteld en in
schuldige onderdanigheid gehoorzaamst opgeofferd aan den
doorlugtigsten vorst en myn genadigsten heer,
heer Georg Albrecht.

(Archiv-Akten I 19. Hs.)

Wat blyder maar ¹⁾ ontvonkt nu myn gemoet!
Wat inn'ger lust doortinteld ²⁾ myn gebloed!
Het hert, tot vreugd geprikkeld zynde,
Ving dartelyk ³⁾ te dobberen, dit pynde
En dwong my, wel te letten ⁴⁾ op die maar.
O! blyder maar! zeg op! wat is't? daar, daar
Is 'n prins, een prins, tot 's Vriesen roem gebooren!
Van God tot steun ⁵⁾ der vorsten stam verkooren.
Juigd, Vriesen, juigd! zingd God ter eeren lof;
Hy geeft voorwaar hier in u roemens stof.
Doorlugste prins, zyd welkoom in de weereld.
Ik groet, ik kus! alzagt 't verstand, dat dweerd,
Door grooter vreugd! ik werp my voor u neer:
'k Verlies my zelv! en vind' m' in blyschap weer.
O! heemel Heer, u naam zy staag gepreezen
Voor dit geschenk; laat hy u dierbaar weezen

¹⁾ Gerücht.

²⁾ durchschauert.

³⁾ lebhaft.

⁴⁾ aufmerken.

⁵⁾ Stütze.

En zeer gelievd: bewaard hem van om hoog
In gunst, als 't swart der appele van u oog.
Liev-waarde prins, God schenk een reeks ¹⁾ van jaaren
Aan u en wil voor rampspoed ²⁾ u bewaaren:
Hy overstort ³⁾ uit zyn genaden stroom
U ryklik met zyn zeegen; jaa, hy koom
Met heil en heul ⁴⁾ u meer en meer omringen
En doe u deugd ⁵⁾ vast door de wolken dringen;
Verryk't verstand met waare wysheids-schat
En stier u gang op 't heilig leedens-pat,
Dat alle cier eens christens in u praale, ⁶⁾
En Gods-vrugt uit al uwe daaden straale.
Wat vort een prins volmaakte schoonheid gaf,
Doorlugt in u en straale van u af,
Doorlugste prins, dat jeder zig moet leggen
In ootmoet neer uit eerbied ende zeggen:
Dit 's ware beeld van onzen heer en vorst,
Die 't hoog bestyr ⁷⁾ des lands roemrugtig ⁸⁾ torst:
In wienzig paard, o! heil der onderdaanen,
Genaade en regt, steekt vrie op vreugde vaanen
En juigt in hem, Oostvrieslands trouwe volk,
Die u bevryd van slavernie en dolk
En u gerust in zeekerheid doet leeven.
Doorlugste vorst, God wil u leef-tyd geeven,
So lange tot u kruin ⁹⁾ verzilverd zy,
Hy strekke meer en meer u heerschappy
Al uerder uit en laatze stadig groeyen.
U vorsten stam moet ewig, ewig bloeyen.
Doorlugste vrou, genaadigste vorstin,
Hoe ryk bekroond gy 's vorsten liefde en min,
Nu gy hem schenkt een zoon, van God gebeden,
Een cier van't hof! een steun van land en steeden.
Hoe teeder ¹⁰⁾ drukt me-vrau die vorsten soon
Op't moeders hert! hoe dartelen de zinnen!
Nu zy haar prins, die jonge spruit ¹¹⁾ mag minnen,
Die luist'le twyg van't vorstelyk geslagt.
Gods zeegen rust op u, vernieuw u kragt,

---

1) Reihe.   2) Unglück.   3) überschütte.   4) Hilfe.
5) Tugend.   6) prunke.   7) Regierung.   8) preiswürdig.
9) Scheitel.   10) zärtlich.   11) Sprössling.   Hs: spruikt.

Om weer versterkt op't eerbare leedicant ¹⁾
Met uwen vorst op 't nieuwde huiwliksbant
In teed're lievd' tot volle lust te knoopen,
Waar uit men weer vernieuwde vreugd kan hoopen.
Gods zeegen rust op u, doorlugste paar,
En voer u eens, hier 't zat, by de eng'len schaar.

Groey in Moogendheid.

---

¹⁾ Bett.